

Posudek oponenta diplomové práce

Renáta Budská: „Konrád Adenauer (v letech 1876-1955)“, Praha 2008, 188 stran rkp.

Renáta Budská si vybrala téma, které je sice velmi frekventováno v německé historiografii, u nás však zatím nebylo komplexně zpracováno. Autorka se pochopitelně nepokusila o ucelenou „adenauerovskou“ biografii a především se věnovala klíčové etapě novodobých německých dějin v letech 1945-1955. Jak sama uvádí, je tomu tak proto, že šlo o období, ve kterém se vytvářel nový západoněmecký stát a formovalo jeho vnitropolitické i zahraničněpolitické směřování. Výběr tématu lze tedy považovat za odůvodněný.

Přestože se Budská ve své práci soustředí na Adenauerovu činnost v úřadu spolkového kancléře, pokouší se analyzovat jeho politiku v širší perspektivě. Zabývá se proto Adenauerovou politickou kariérou v meziválečném období a formováním jeho osobnosti v dětském a mladém věku. Nevyhýbá se některým kontroverzním tématům jako například Adenauerovu vztahu k rýnskému separatismu. Polemizuje také s „tradiční představou“ (s. 183), že SRN dosáhla plné suverenity odměnou za souhlas s remilitarizací země a správně konstatuje, že to byl také spolkový kancléř, který projevoval o remilitarizaci zájem. Je však otázka, jakou „tradiční představu“ má autorka na mysli, moderní historická literatura totiž Adenauerův iniciativní přístup k této otázce potvrzuje (viz např. Benz, W., *Die Gründung der Bundesrepublik. Von der Bizone zum souveränen Staat*, 5. vydání, München 1999, s. 149).

Současně je třeba uznat, že Budská zpracovala poměrně velké množství relevantní odborné literatury, a proto závěry autorů těchto prací zřejmě zná. V úvodu navíc prokázala schopnost analýzy a komparace sekundárních zdrojů. Ve velké míře využila paměti klíčových

německých politických osobností sledovaného období, včetně vůdců sociálnědemokratické opozice. Je škoda, že se nepokusila hlouběji analyzovat rozdílné postoje CDU a SPD ke klíčovým otázkám zahraničněpolitického vývoje, kterými se jinak ve své práci, zejména v části věnované období 1949-1955, přednostně zabývá. Přitom v německé historiografii existuje již řada zásadních studií na toto téma (např. Siebenmorgen, P., *Gezeitenwechsel. Aufbruch zur Entspannungspolitik*, Bonn 1990). Bylo by také vhodné využít většího množství pramenných edic, například *Akten zur Vorgeschichte der Bundesrepublik*. Řadu klíčových edic však autorka zná a využívá.

Budská i přes výše uvedené výhrady předložila kvalitní diplomovou práci založenou na soustavném studiu pramenů a literatury. Práce má všechny potřebné náležitosti včetně vědeckého aparátu. Je napsána čtivou formou a neobsahuje nadměrné množství gramatických a stylistických chyb. Vyhovuje proto nárokům kladeným na DP.

Navrhované hodnocení: velmi dobře

Praha, 16. května 2008

Doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.

